

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 525/2023
21.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јелице Бојанић Керкез, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Жељко Рајчевић из ..., против тужене Средње школе „Свети Сава“ из Сомбора, коју заступа Правобранилаштво Града Сомбора, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3148/22 од 20.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 21.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3148/22 од 20.07.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3148/22 од 20.07.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 867/19 од 25.02.2022. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на име законске затезне камате због кашњења у исплати накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада - градски превоз, исплати тужиљи укупан износ од 61,89 динара у року од осам дана од дана пријема преписа пресуде. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да на име разлике накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада - градски превоз, исплати тужиљи укупан износ од 6.736,00 динара са законском затезном каматом на новчане износе наведене у том ставу изреке почев од означених датума до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу потраживања законске затезне камате на износ од 61,89 динара почев од 11.05.2021. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да надокнади тужиљи трошкове парничног поступка у износу од 110.860,62 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3148/22 од 20.07.2022. године, ставом првим изреке, делимично је преиначено решење садржано у пресуди Основног

суда у Сомбору ПП 867/19 од 25.02.2022. године и одбијен захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка преко износа од 100.388,62 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, у преосталом делу је одбијена жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу и преосталом делу одлуке о накнади трошкова поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је, због погрешне примене материјалног права, благовремено изјавила ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Тужиља је у одговору на ревизију предложила да се не дозволи одлучивање о посебној ревизији тужене и она одбаци као недозвољена а тужена обавезе на накнаду трошкова поступка поводом тог правног лека.

Предмет спора је накнада трошкова за долазак на рад и одлазак са рада, у смислу члана 118. став 1. тачка 1. Закона о раду и члана 26. став 1. и 2. Посебног колективног уговора за запослене у основним и средњим школама и домовима ученика, према цени превозне карте у јавном саобраћају који, на основу уговора о поверавању јавног линијског превоза путника на територији Града Сомбора од 04.08.2016. године, обавља предузеће „Север транс“ из Сомбора као једини превозник на свим градским и приградским линијама.

По оцени Врховног суда о посебној ревизији тужене у овом спору није потребно одлучивати ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. О праву запослених код тужене на накнаду трошкова превоза и њиховој висини ревизијски суд је изнео свој правни став у одлукама донетим по ревизијама тужене, изјављеним у другим истоветним чињенично-правним споровима, у којима је дато и тумачење релевантних одредби материјалног права и њиховој примени у конкретном случају.

Из тог разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у спороима о новчаним потраживањима из радног односа одлучује се сходном применом члана 403. став 3. ЗПП, као у другим имовинско-правним споровима - према вредности предмета спора побијаног дела. Вредност предмета овог спора у побијаном делу је нижа од вредности која је по тој одредби меродавна за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Трошкови одговора на ревизију, по оцени Врховног суда, нису били нужни. Зато је захтев тужиље за њихову накнаду одбијен и применом члана 165. став 1. у вези са чланом 154. став 1. ЗПП одлучено као у трећем ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић